

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (L. Holevițaia)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, E. Palanciuc, A. Malii)

ÎNCHEIERE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de Alexandru Roșca,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Alexandru Roșca împotriva Uniunii Avocaților, Ministerului Justiției cu privire la
contestarea actelor administrative, constatarea faptului încălcării procedurii de
organizare și desfășurare a examenului de admitere în profesia de avocat la etapa a doua
și constatarea faptului încălcării dreptului de acces la informație,
împotriva deciziei din 11 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost casată hotărârea din 07 mai 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și a fost
emisă o nouă decizie de respingere integrală a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 15 ianuarie 2014 Alexandru Roșca a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Uniunii Avocaților, intervenientul accesoriu Ministerul Justiției cu
privire la contestarea actelor administrative, constatarea faptului încălcării procedurii de
organizare și desfășurare a examenului de admitere în profesia de avocat la etapa a doua
și constatarea faptului încălcării dreptului de acces la informație.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza hotărârii nr. 14 din 07
noiembrie 2013 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a fost admis la examenul
de calificare în profesia de avocat, proba scrisă.

A menționat că, potrivit anunțului din 02 decembrie 2013, postat pe site-ul
www.avocat.md, pentru etapa a doua a examenului de calificare în profesia de avocat
(proba verbală) candidații au fost împărțiți în trei grupe, care urmau să se prezinte la
examen în zilele de 9, 10 și 11 decembrie 2013.

La data de 11 decembrie 2013, ora 08:00, s-a prezentat la examen, însă
președintele Comisiei de licențiere a profesiei de avocat a anunțat în hol că în sala de
examinare intră câte șapte candidați, iar după ieșirea unuia intră altul, fără a fi afișată la

intrarea în sală lista candidaților conform prevederilor art. 27 alin. (4) și (6) din Statutul profesiei de avocat.

A explicat că din această cauză toți se străduiau să intre mai degrabă, iar el a intrat al 24-lea, aproximativ la ora 14:45, cu toate că conform listei candidaților se afla sub nr.15.

Prin tragere la sorți i-au fost puse la dispoziție trei spețe din trei discipline, dar din motiv că membrii comisiei adresau unor candidați mai multe întrebări decât altora, a avut posibilitatea de a ieși la răspuns doar la ora 17:00, fiind încălcate prevederile art. 27 lit. b) pct.(3) al Statutului profesiei de avocat.

A mai indicat Alexandru Roșca că începând să răspundă, membrii comisiei l-au întrerupt și au început să-i dea lecții de filologie referitor la faptul când și ce cuvinte pot fi întrebuințate corect, acțiuni pe care le-a apreciat ca o încercare de a-l intimida. Totodată, i-a fost spus să vorbească mai tare, fără a se lua în considerație că în lipsa listei, ce ar fi stabilit ordinea intrării în sală, a stat toată ziua fără mâncare și era obosit. În timpul răspunsului la spețe, unii membri ai comisiei vorbeau la telefon sau între ei, prin ce înțelegea că nu-i interesează răspunsul lui. Alți membri ai comisiei i-au adresat întrebări provocatoare și derutante în timpul răspunsului, fapt confirmat prin înregistrarea audio, deținută de către pârât.

La data de 12 decembrie 2013 pe site-ul www.avocatul.md a luat cunoștință cu hotărârea nr.17 din 11 decembrie 2013 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat potrivit căreia nu a fost admis în profesia de avocat.

Prin cererea prealabilă din 13 decembrie 2013 adresată președintelui Uniunii avocaților din Republica Moldova a solicitat anularea hotărârii nr.17 din 11 decembrie 2013, invocând că în cazul în care a soluționat pe deplin două spețe la dreptul penal și procedură penală, iar la două spețe la dreptul civil și procedură civilă a răspuns doar parțial, la aprecierea răspunsurilor nu putea să-i fie aplicat calificativul „respins”, însă această contestație a fost respinsă.

Ulterior, s-a adresat pârâtului cu cerere privind eliberarea hotărârilor nr. 17 din 11 decembrie 2013 și nr.18 din 17 decembrie 2013, precum și copiile la materialele de la proba orală în privința lui, maculatoarele predate secretarului Comisiei după examen și înregistrarea audio a răspunsurilor la fiecare speță, însă i-a fost refuzat din motivul respingerii contestației, fiindu-i încălcat în acest fel dreptul de acces la informație prevăzute de art.10 și 11 al Legii privind accesul la informație.

A mai susținut că, prin încălcarea art. 6 și 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 7, 20, 43 din Constituția Republicii Moldova și prin neadmiterea în profesia de avocat, fără argumentarea motivelor, i-a fost încălcat dreptul la muncă și la libera alegere a profesiei.

A solicitat reclamantul, inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor, anularea hotărârii nr. 17 din 11 decembrie 2013 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat în partea neadmiterii în profesia de avocat; anularea hotărârii nr. 18 din 17 decembrie 2013 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat privind respingerea contestației; constatarea faptului încălcării procedurii de organizare și desfășurare a examenului de admitere în profesia de avocat la etapa a doua (proba verbală), prin aplicarea incorectă, contrar legii a calificativelor „admis” și „respins”, prin adresarea unor întrebări

derutante și provocatoare de către membrii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat și încălcarea prevederilor art. 27 alin. (4) și (6) din Statutul profesiei de avocat; constatarea faptului lipsei în Statutul profesiei de avocat a criteriilor clare (baremurilor) de apreciere a răspunsurilor candidaților, precum și explicarea calificativelor „admis” și „respins” în sensul în care le înțelege Comisia de licențiere a profesiei de avocat; constatarea faptului încălcării prevederilor art.14 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr.753 din 10 februarie 2000 și art.13 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, la precăutarea contestației nr. 2/140 din 13 decembrie 2013; constatarea faptului încălcării prevederilor art. 10 și 11 ale Legii nr. 982 din 11 mai 2000 privind accesul la informație, prin refuzul de a furniza informația solicitată și anume, copiile la materialele de la proba orală, inclusiv maculatoarele predate secretarului Comisiei de licențiere a profesiei de avocat după examen și înregistrarea audio a răspunsurilor la fiecare speță; obligarea de a-l repune în dreptul lezat și a emite actul administrativ privind înlăturarea încălcărilor comise, cu admiterea sa în profesia de avocat; a considera susținut examenul de calificare în profesia de avocat a candidatului Roșca Alexandru, cu acordarea dreptului de a-i fi eliberată licența de avocat.

Prin hotărârea din 07 mai 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău a fost respinsă acțiunea depusă de Alexandru Roșca ca fiind nefondată.

La data de 22 mai 2014 Alexandru Roșca a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 15 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Alexandru Roșca și a fost menținută hotărârea din 07 mai 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

La data de 12 februarie 2015 Alexandru Roșca a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin încheierea din 15 aprilie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Alexandru Roșca.

La data de 26 iulie 2018 Alexandru Roșca a depus cerere de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu dispunerea rejudecării cauzei.

Prin încheierea din 10 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Alexandru Roșca.

La data de 11 octombrie 2018 Alexandru Roșca a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere de revizuire, prin care a solicitat admiterea acesteia, casarea actelor judecătorești emise în cauza dată cu remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin încheierea din 06 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea de revizuire depusă de Alexandru Roșca, a fost casată decizia din 15 decembrie 2014 cu transmiterea cauzei președintelui Curții de Apel Chișinău pentru redistribuirea unui alt complet de judecători care va examina cauza în ordine de apel.

Prin decizia din 11 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost casată hotărârea din 07 mai 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și a fost emisă o nouă decizie cu privire la respingerea integrală a acțiunii.

În susținerea opiniei sale, instanța de apel a menționat că hotărârea primei instanțe urmează a fi casată deoarece este adoptată în temeiul prevederilor art. 43 alin. (4) din Legea nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, care a fost declarat neconstituțional prin hotărârea Curții Constituționale din 03 iulie 2018.

Cu trimitere la prevederile art. 1, 3, 5, 14 și 26 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 instanța de apel a conchis că legalitatea actului administrativ urmează a fi examinată prin prisma triplului test al legalității, care prevede sancțiunea anulării actului, dacă acesta a fost emis cu încălcarea competenței a procedurii stabilite de lege și dacă acesta a fost emis contrar prevederilor legii.

În acest sens, din analiza pretențiilor formulate în prezenta acțiune, completul judiciar al instanței de apel a reținut că, apelantul/reclamant nu a indicat careva norme de drept material cărora contravin hotărârile contestate, or, reieșind din argumentele acțiunii formulate apelantul invocă asupra unei atitudini dezaprobatore a membrilor comisiei care au admis invitarea candidaților contrar ordinii stabilite în listele afișate, durata îndelungată a examenului ce a obosit candidatul s.a. acțiuni pe care candidatul le apreciază ca încălcări de procedură. Or, reieșind din prevederile art. 20 din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 și art. 27 alin. (3), (4), (13) și (14), art. 28 din Statutul profesiei de avocat a conchis că deși legalitatea hotărârii Comisiei de licențiere urmează a fi examinată în fond și nu doar pe marginea procedurii la examinare, instanța de contencios administrativ nu poate substitui Comisia de licențiere în exercitarea atribuțiilor stabilite prin lege de a aprecia lucrările candidaților pentru a le acorda un alt calificativ.

Mai mult, Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 18 din 03 iulie 2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 a menționat că, în situația în care instanța de contencios administrativ constată careva ilegalități la emiterea hotărârii contestate, urmează să anuleze hotărârea contestată și să oblige Comisia pentru a aprecia lucrarea în mod repetat.

Așadar, colegiul instanței de apel a notat că apelantul deși a indicat supra încălcării procedurii stabilite de desfășurare a examenului bazate pe unele motive ambigui și incerte, legiuitorul indică expres modalitatea de desfășurare a concursului, iar din actele anexate la dosar nu rezultă că acesta ar fi fost desfășurat cu încălcarea normelor citate mai sus. Faptul că Alexandru Roșca apreciază că în raport cu sine Comisia de Licențiere a avut o atitudine neprietenosă, arogantă și neconformă prin faptul că a fost invitat nu conform listei anexate circumstanță ce a condiționat obosirea acestuia, iar fiind ascultat cineva din membrii Comisiei i-a spus să vorbească mai tare prin ce l-a derutat, sub nici o formă nu poate fi privit ca încălcarea procedurii de desfășurare a concursului. Deopotrivă, colegiul instanței de apel a mai notat că, rațiunea unui examen este evaluarea cât mai obiectivă a candidaților, sarcina Comisiei de evaluare fiind aprecierea candidaților din toate punctele de vedere, intelectual, comportament s.a. în vederea admiterii persoanelor apte și integre de a profesa în continuare. La caz, apelantul Alexandru Roșca a contestat acțiunile Comisiei de licențiere din motive subiective ce nu pot fi puse în raport cu normele legale de desfășurare a concursului.

În circumstanțele descrise, instanța de apel a atestat legalitatea procedurii de organizare și desfășurare a examenului de admitere în profesia de avocat la etapa a doua (proba verbală), subsecvent a atestat legalitatea hotărârii nr. 17 din 11 decembrie 2013 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat în partea neadmiterii în profesia de avocat, precum și legalitatea hotărârii nr. 18 din 17 decembrie 2013 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat privind respingerea contestației înaintate de Alexandru Roșca.

La fel, instanța de apel s-a bazat la emiterea deciziei și pe prevederile art. 10 și 11 ale Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, art. 34 alin. (1) și (2) din Constituția RM, art. 10 alin. (1) și (2) din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nr. 1950 din 04 noiembrie 1950, art. 5 alin. (2), 6 alin. (1), 21 alin. (1), (3) lit. d) și e) din Legea privind accesul la informație și a conchis asupra netemeinicii cerinței formulate privind încălcarea dreptului apelantului/reclamant de acces la informație.

Totodată, colegiul instanței de apel a concluzionat că prin acțiunea înaintată Alexandru Roșca a mai pretins obligarea de a-l repune în dreptul lezat și a emite actul administrativ privind înlăturarea încălcărilor comise, cu admiterea sa în profesia de avocat; de a considera susținut examenul de calificare în profesia de avocat a candidatului Alexandru Roșca, cu acordarea dreptului de a-i fi eliberată licența de avocat.

În acest sens, instanța de apel a notat că procedura desfășurării examenului de calificare în profesia de avocat din 11 decembrie 2013 precum și procedura examinării contestației depuse de Alexandru Roșca din 17 decembrie 2013 au avut loc în strictă conformitate cu prevederile legale menționate mai sus, circumstanță ce condiționează respingerea cerințelor de repune în dreptul lezat și a emite actul administrativ privind înlăturarea încălcărilor comise, cu admiterea sa în profesia de avocat.

În consecință instanța de apel a conchis că nu există temeii legal de a considera în privința apelantului Alexandru Roșca susținerii examenului de calificare în profesia de avocat cu acordarea dreptului de a-i fi eliberată licența de avocat, competență care revine în exclusivitate Comisiei de licențiere și nicidecum instanței de judecată.

La data de 18 septembrie 2019 Alexandru Roșca a depus recurs nemotivat, iar la 21 noiembrie 2019 a depus recurs motivat, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii cu privire la admiterea acțiunii în sensul cerințelor formulate în cererea de chemare în judecată, sau în cazul imposibilității adoptării unei soluții finale a solicitat casarea integrală a deciziei instanței de apel și restituirea cauzei în instanța de apel pentru examinarea apelului.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră ilegală și neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea, fapt care constituie o încălcare a prevederilor art. 432 alin. (2) lit. a) și c) CPC, prin care acțiuni i-a încălcat dreptul la un proces echitabil, de o instanță independentă și imparțială, prevăzut de art. 6 CEDO.

De asemenea, consideră decizia instanței de apel că este una contradictorie, instanța s-a eschivat să se pronunțe asupra tuturor pretențiilor, probelor și argumentelor

acțiunii. Și anume: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra pretenției cu nr. 4, 5, și 6 din acțiune.

A susținut că deși prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 18 din 03 iulie 2018, sintagma „Calificativul acordat nu poate fi contestat” din art. 43 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002 a fost declarată neconstituțională, nici până la moment nu cunoaște motivul și temeiul legal de respingere și neadmitere a sa în profesia de avocat, precum și în baza căror criterii au fost apreciate răspunsurile sale și în ce măsură urma să fi soluționată fiecare speță în parte sau toate trei, pentru a fi admis în profesia de avocat.

A invocat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor încălcărilor de procedură la organizarea examenului de admitere în profesia de avocat (proba orală).

În final, a menționat că afirmațiile instanței de apel sunt unele declarative, deoarece în realitate s-a eschivat de a da un răspuns la cele mai importante întrebări s-a plasat de partea pârâtului, a aplicat și interpretat eronat prevederile legale, exclusiv în favoarea intimatului, precum și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Astfel, a constatat că acțiunea pe care a depus-o în instanța de judecată nu a fost examinată legal și sub toate aspectele de către instanța de fond și cea de apel, iar decizia pronunțată îi încalcă dreptul la un proces echitabil, de o instanță independentă și imparțială, dreptul la muncă și la libera alegere a profesiei, asimilat dreptului la viață privată, dreptul la un recurs efectiv.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu

prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 11 septembrie 2019. La data de 22 octombrie 2019 Alexandru Roșca a recepționat decizia instanței de apel și la 21 noiembrie 2019, adică în termenul prevăzut de lege, Alexandru Roșca a depus cererea de recurs.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2),(3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Alexandru Roșca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Alexandru Roșca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Alexandru Roșca se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru